

σωρῶ μετ' ἄλλων λίθων, ἐξ οὗ ἔδυσχεραίνετο ἡ μελέτη αὐτῶν.

Ἐν Θεσσαλίᾳ δὲ ὁ κ. Ἀρβανιτόπουλος περισυνέλεξεν ἐκ διαφόρων τόπων καὶ ἐξησφάλισεν εἰς τὰς ἐκεῖ συλλογὰς οὐχὶ ὀλίγας ἀρχαιότητας, ἧτοι ἐπιγραφάς, γλυπτὰ καὶ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη.

Ἐργασίαι στερεώσεως καὶ ἀναστηλώσεως ἀρχαίων μνημείων ἐγένοντο ἐν Ἀθήναις καὶ Μυκῆναις. Ἐν Ἀθήναις ἐξηκολούθησεν ἡ ἀναστήλωσις τῶν Προπυλαίων μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου, ὅτε ἀνέλαβε τὸ ἔργον τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐν Μυκῆναις δὲ ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι πρὸς στερῆωσιν τοῦ μεγάλου θολωτοῦ τάφου, τοῦ λεγομένου τῆς Κλυταιμῆστρας, καὶ δυστυχῶς εἰσέτι δὲν ἐπερατώθησαν, διότι αἱ βλάβαι τοῦ σπουδαίου τούτου μνημείου εἶναι πολὺ μεγάλαι.

Καὶ περὶ τῆς ἐπισκευῆς, τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς συντηρήσεως τῶν μουσείων τοῦ Κράτους ἐφρόντισεν ἡ Ἐταιρεία κατὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐπίσης δὲ καὶ περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ μετασκευαζομένου μουσείου.

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἐταιρείας ἐξεδόθησαν ἐντὸς τοῦ 1910 τὰ δύο τελευταῖα τεύχη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1909 καὶ τὰ δύο πρῶτα τοῦ 1910, τὸ δὲ τρίτον καὶ τέταρτον τοῦ 1910 ἐκδίδονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου. Ὡσαύτως θὰ διανεμηθῶσι μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὰ Πρακτικά τοῦ 1909, ὧν ἡ δημοσίευσίς ἐβράδυνεν ὑπερμέτρως· ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἐκδίδωνται ταχύτερον. Πλὴν τούτων δ' ἐδημοσιεύθη τὸ 1910 ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας καὶ βιβλίον τοῦ κ. Παπαβασιλείου πραγματευόμενον περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δαπάναις τῆς Ἐταιρείας ἀνασκαφέντων τάφων τῆς Εὐβοίας.

Ταῦτα εἶναι τὰ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας πεπραγμένα κατὰ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΕΩΣ ΠΡΟΠΥΛΑΙΩΝ

Αί κατά τὸ ἔτος 1910 ἐκτελεσθεῖσαι ἐργασίαι περιωρίσθησαν, ἔνεκα τῆς ἐπὶ πέντε ἐν ὄλῳ μῆνας διαρκείας τῶν ἔργων, εἰς τὴν λάξευσιν καὶ τοποθέτησιν τῶν πρὸς τὴν βορειοανατολικὴν πλευρὰν τῆς ἀνατολικῆς προστάσεως ἑπτὰ νέων τεμαχίων ἐπιστυλίων, τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἄδοκος τοῦ κιονοκράνου τοῦ γωνιαίου κίονος, ὡς καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἀνευρεθέντων καὶ συγκολληθέντων τριγλῦφων μετὰ τῶν προσηρμοσμένων αὐτοῖς μετοπῶν.

Ἐκ τῆς ἀνευρέσεως τῶν μεσαίων τριγλῦφων καὶ τῆς σχετικῆς μελέτης τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιστυλίων γόμφων ἀπεδείχθη, ὅτι αἱ ἐκατέρωθεν τοῦ κέντρου πλάκες μαρμάρων αἱ παριστώσαι τὰ τρίγλυφα μετὰ τῶν σχετικῶν μετοπῶν εἶχον ἐκάστη μῆκος 5,44μ. ἴσον πρὸς τὸ τοῦ ἐπιστυλίου τοῦ μεσαίου διακένου, καὶ ὅτι ἵνα μὴ ὀλόκληρον τὸ ἐπὶ τούτων φορτίον τοῦ ἀετώματος φέρῃ ἐπὶ τῶν ἐπιστυλίων, αἱ πρὸς τὸ κέντρον βάσεις τῶν πλακῶν τούτων εἶναι γεγλυμμένα, ἵνα μὴ ἐπακουμβῶσιν ἐπὶ τῶν ἐπιστυλίων.

Ἐπίσης κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος κατεργάσθη τὸ νέον γωνιαῖον τρίγλυφον ὡς καὶ τὰ ἐκατέρωθεν τούτου παρακείμενα, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἢ μετὰ ταῦτα τοποθέτησις τῶν ἀνευρεθέντων τεμαχίων τοῦ γείσου καὶ μέρους τῆς πρὸς βορρᾶν ἐπιστεγάσεως τῆς προκειμένης ἀνατολικῆς προστάσεως τῶν Προπυλαίων.

Δεκέμβριος 1910.

Ν. Μ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ